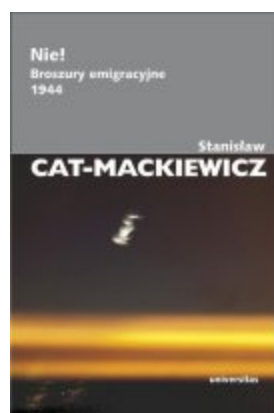

Cat-Mackiewicz: Nie! Broszury emigracyjne 1944

Wśród pesymizmu i zwątpienia Stanisław Mackiewicz mógł mieć powody do satysfakcji, choć smakowała ona wyjątkowo gorzko

Nie! Broszury emigracyjne 1944

Autor: Stanisław Cat-Mackiewicz

Red.: oprac. Jan Sadkiewicz

Rok wydania: 2014

ISBN: 97883-242-2392-3;

wyd. elektron.: 97883-242-2480-7; 97883-242-2029-8

Liczba stron: 484 Format: A5 (130x195)

Okładka: miękka ze skrzydełkami

"Jakże łatwo zarobić sobie na uznanie, powtarzając bez żadnego uzasadnienia: jest źle, ale będzie dobrze, musi być dobrze, przy tym dlaczego „musi być dobrze” można nie uzasadniać. Wiem, że tego rodzaju optymistyczne przewidywania zapewniają wśród Polaków autorytet polityczny, ale ja nie chcę mieć autorytetu politycznego opartego na rozumowaniach bez sensu. Nie uważam tych broszur za drogę do kariery politycznej, której nie robię, lecz za spełnianie obywatelskiego i dziennikarskiego obowiązku mówienia prawdy. I dlatego nie pocieszam. Rzeczywistość jest czarna, przyszłość czarniejsza jeszcze. Nazywano mnie pesymistą, lecz gdyby więcej liczone się z moimi pesymistycznymi przewidywaniami, nie doszlibyśmy zapewne do tej przepaści, nad brzegiem której stoimy."

Stanisław Cat-Mackiewicz

W styczniu 1944 roku wojska sowieckie przekroczyły przedwojenną granicę z Polską, w grudniu Polski Komitet Wyzwolenia Narodowego przekształcony został w Rząd Tymczasowy. Spinało to kłamrą ciąg innych wypadków, z których wszystkie, i każdy z osobna, przeczyły nadziei, że Polska wyjdzie z wojny niepodległa, w określonych przez siebie granicach. Wśród pesymizmu i zwątpienia Stanisław Mackiewicz mógł mieć powody do satysfakcji, choć smakowała ona wyjątkowo gorzko.

prof. Rafał Habielski

Od wydawcy:

W latach 1941–1946 Mackiewicz opublikował ponad 40 broszur. Po kilkuletniej przerwie (przypadającej na okres, w którym redagował tygodnik „Lwów i Wilno”) ukazało się jeszcze kilka; ostatnia w roku 1956, na miesiąc przed powrotem Mackiewicza do kraju.

Na potrzeby niniejszej edycji zostały one podzielone na pięć tomów. Pierwszy z nich, Trzylecie, obejmuje broszury wydane w latach 1941–1942, drugi, Albo-albo, te wydane w 1943, Nie! – broszury z 1944, Lady Makbet myje ręce – broszury z lat 1945–1946, wreszcie broszury z lat 1951–1956 opublikowane zostaną w tomie Od małego Bergu do wielkiego Bergu.

Ze względów kompozycyjnych zdecydowano o wprowadzeniu dwóch wyjątków od zasad tego podziału. Zamykająca okres „oczekiwania” na wkroczenie Armii Czerwonej na teren Rzeczypospolitej broszura 4 stycznia 1944 roku została przesunięta do tomu Albo-albo, natomiast otwierającą nowy okres dziejów politycznych emigracji (po dymisji Stanisława Mikołajczyka i powołaniu gabinetu Tomasza Arciszewskiego) broszurę Nowy rząd z grudnia 1944 zamieszczamy jako pierwszą w tomie Lady Makbet myje ręce.

Z różnych przyczyn trzy broszury nie zostaną opublikowane w ramach Pism wybranych Cata-Mackiewicza. Przede wszystkim zabraknie skonfiskowanej w całości przez rząd brytyjski w 1942 roku Sprawy Arleta, w której Mackiewicz poruszał między innymi kwestię polskich oficerów zaginionych w ZSRR. Zawartość tej broszury sam autor omawia w artykule Cenzura angielska a Katyń [„Dziennik Związkowy” (Detroit) 1952, nr 292].

Poza tym Mackiewicz w latach 1945–1946 wydał trzy broszury w języku angielskim, spośród których jedna, Nuremberg and After – znajdzie się

w tomie Lady Makbet myje ręce. Pozostałe dwie: Britain and Poland in October 1945(Londyn 1945) oraz Lies, Trials, Atomic Bomb (wydana wspólnie z Frederickiem A. Voigtem i Stanisławem Strońskim, Bombay 1946), zawierają tłumaczenia tekstów zamieszczanych uprzednio w broszurach Lady Makbet myje ręce oraz List filozoficzny, w związku z czym zrezygnowano z ich powtarzania.

Przeczytaj więcej na stronie wydawnictwa Universitas

Teologia Polityczna jest patronem medialnym serii.